

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12901/2025
15.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ђурђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 953/25 од 13.06.2025. године, у седници одржаној 15.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 953/25 од 13.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 953/25 од 13.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 812/24 од 28.01.2025. године, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица, исплати износ од 1.200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.01.2025. године па до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 953/25 од 13.06.2025. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су по захтеву тужиле за накнаду нематеријалне штете због штетног догађаја у Житишту на јавној манифестацији „Пиле фест“ од 02.07.2016. године, одлучили да постоји одговорност тужене због пропуста њеног органа да осигура безбедност учесника манифестације која се одржавала на отвореном простору, а у смислу одредбе члана 30. став 2. и 3. Закона о полицији. Питање одговорности државе за рад свог органа, довољно је расправљено у судској пракси, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе нити потреба за новим тумачењем права. Ова потреба не постоји ни у случају становишта нижестепених судова о примени привилегованог рока застарелости из члана 377. ЗОО, који тече не само када је захтев за накнаду штете усмерен према штетнику, већ и према сваком одговорном лицу у ситуацији када је штета проузрокована кривичним делом, као у конкретном случају.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 1. и 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 11.07.2024. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.200.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић